

Bruksela, 19 października 2016 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2012/0179 (COD)

11625/1/16
REV 1

PECHE 292
CODEC 1139
PARLNAT 288

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Stanowisko Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia
ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające szczegółowe warunki dotyczące połowów stad
głębokowodnych w północno-wschodnim Atlantyku i przepisy dotyczące
połowów w wodach międzynarodowych północno-wschodniego Atlantyku
oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002
- Przyjęte przez Radę w dniu 18 października 2016 r.

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/...**

z dnia ...

**ustanawiające szczegółowe warunki dotyczące połowów
stad głębokowodnych w północno-wschodnim Atlantyku
i przepisy dotyczące połowów w wodach międzynarodowych
północno-wschodniego Atlantyku
oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 133 z 9.5.2013, s. 41.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 18 października 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹ wymaga, aby działalność połowowa była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej i aby zarządzano nią w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb) powinna stosować do zarządzania rybołówstwem zarówno podejście ostrożnościowe oraz ekosystemowe, tak aby zapewnić minimalizowanie negatywnych skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego i dążyć do zapewnienia, aby działalność połowowa nie powodowała degradacji środowiska morskiego. W tym kontekście szczególne znaczenie mają również art. 2 ust. 2 oraz art. 7, 20 i 22 tego rozporządzenia.
- (2) Unia zamierza wdrożyć rezolucje przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne ONZ – zwłaszcza rezolucje 61/105 i 64/72, w których wezwano państwa i regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem do zapewnienia ochrony wrażliwych głębokowodnych ekosystemów morskich przed oddziaływaniem przydennych narzędzi połowowych, jak również do zrównoważonej eksploatacji stad ryb głębokowodnych.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (3) Komisja poddała ocenie rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002¹ i stwierdziła w szczególności, że zakres odnośnej floty jest zbyt duży, że brakuje wytycznych w zakresie kontroli w wyznaczonych portach i programów pobierania prób, a także że jakość sprawozdawczości państw członkowskich dotyczącej poziomów nakładu jest zbyt zmienna. Ponadto po przeprowadzeniu oceny Komisja uznała, że mający zastosowanie od roku 2002 pułap zdolności, składający się z łącznej zdolności wszystkich statków, które zловиły ponad 10 ton mieszanki gatunków głębokowodnych w którymkolwiek z lat pomiędzy 1998 r. i 2000 r. , nie przyniósł istotnych pozytywnych skutków. System pułapów zdolności powinien zatem zostać zaktualizowany w ramach środków mających zaradzić niedociągnięciom stwierdzonym w tym rozporządzeniu.
- (4) Aby zachować niezbędne ograniczenia zdolności połowowej w odniesieniu do połowów głębinowych oraz by zdobyć bardziej wyczerpujące informacje na temat głębinowej działalności połowowej i jej oddziaływania na środowisko morskie, warunkiem prowadzenia połowów gatunków głębokowodnych powinno być uzyskanie upoważnienia do połowów. Każdy wniosek o wydanie upoważnienia do połowów powinien zawierać szczegółowy opis planowanego obszaru połowowego, w tym podobszarów, rejonów i podrejonów Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) i Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF) oraz rodzaju narzędzi, planowanego zakresu głębokości, planowanej częstotliwości i czasu trwania działalności połowowej, oraz nazw odnośnych gatunków głębokowodnych.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające szczególne wymagania dostępu oraz warunki z tym związane mające zastosowanie do połowów zasobów głębokowodnych (Dz.U. L 351 z 28.12.2002, s. 6).

System upoważnień do połowów powinien również przyczyniać się do ograniczenia zdolności statków mogących ubiegać się o prawo poławiania gatunków głębokowodnych. Aby środki zarządzania skupiały się na tej części floty, która ma dla połowów głębinowych największe znaczenie, upoważnienia do połowów należy wydawać stosownie do tego, czy odnoszą się one do połowów ukierunkowanych czy do przyłowów. Stosowanie obowiązku wyładunku ustanowionego w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 nie powinno jednak pozbawiać statków, które poławiają niewielkie ilości gatunków głębokowodnych i które nie podlegają obecnie obowiązkowi posiadania dalekomorskiego zezwolenia połowowego, możliwości dalszego prowadzenia swojej tradycyjnej działalności połowowej.

- (5) Posiadacze upoważnienia do połowów zezwalającego na połowy gatunków głębokowodnych powinni współpracować przy prowadzeniu działań naukowo-badawczych w celu udoskonalenia oceny stad głębokowodnych i usprawnienia badań ekosystemów głębokowodnych.
- (6) Aby jeszcze bardziej poprawić ochronę środowiska morskiego, należy zezwolić na prowadzenie ukierunkowanej działalności połowowej wyłącznie na tych obszarach, w których głębinową działalność połowową prowadzono w okresie referencyjnym obejmującym lata 2009–2011. Jednak na potrzeby zwiadów rybackich statki prowadzące ukierunkowane połowy gatunków głębokowodnych powinny mieć możliwość prowadzenia połowów poza istniejącym obszarem połowowym, pod warunkiem że w świetle oceny oddziaływania przeprowadzonej zgodnie z wytycznymi Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), rozszerzenie obszaru połowowego nie stanowi znaczącego ryzyka negatywnego oddziaływania na wrażliwe ekosystemy morskie.

- (7) Połowy głębinowe prowadzone przy użyciu włoków dennych wiążą się z wyższym niż w przypadku stosowania innych narzędzi ryzykiem dla wrażliwych ekosystemów morskich i charakteryzują się najwyższymi poziomami niezamierzonych połowów gatunków głębokowodnych. Aby zminimalizować negatywne oddziaływanie takiej głębinowej działalności połowowej na ekosystem morski, prowadzenie połowów przy użyciu włoków dennych powinno być ograniczone do wód określonej głębokości a połowy prowadzone przy użyciu narzędzi przydennych powinny podlegać szczególnym wymogom mającym na celu ochronę wrażliwych ekosystemów morskich. Stosowanie narzędzi przydennych powinno być ponadto przedmiotem oceny po dniu ... [4 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Ponadto stosowanie sieci skrzelowych dennych jest obecnie ograniczone w połowach głębinowych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1288/2009¹.
- (8) Aby złagodzić potencjalne szkodliwe oddziaływanie używania włoków dennych, należy zezwolić na prowadzenie połowów nimi wyłącznie na głębokości 800 metrów lub mniejszej. Ograniczenie to opiera się na istniejących dobrowolnych środkach wprowadzonych przez branżę, które mają zastosowanie do wód Unii, i uwzględnia specyfikę połowów głębinowych w wodach Unii.
- (9) Aby zminimalizować skutki głębinowej działalności połowowej dla wrażliwych ekosystemów morskich, należy ustanowić szereg środków mających na celu ograniczenie możliwości napotkania takich ekosystemów. W szczególności przy napotkaniu wrażliwego ekosystemu morskiego zastosowanie powinny mieć zasada oddalenia się i obowiązek zgłoszenia. Ponadto należy ustanowić wykaz obszarów, na których występują lub mogą występować wrażliwe ekosystemy morskie, w odniesieniu do których to obszarów prowadzenie połowów przy użyciu narzędzi przydennych jest zabronione.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1288/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. ustanawiające przejściowe środki techniczne na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r. (Dz.U. L 347 z 24.12.2009, s. 6).

- (10) Jako że informacje biologiczne można najlepiej gromadzić z wykorzystaniem zharmonizowanych norm gromadzenia danych, należy zintegrować gromadzenie danych dotyczących metier połowów głębinowych z ogólnymi ramami gromadzenia danych naukowych przy jednoczesnym zapewnieniu dodatkowych informacji niezbędnych do zrozumienia dynamiki połowów. Finansowanie gromadzenia danych na mocy niniejszego rozporządzenia jest dostępne na warunkach i zasadach wynikających z ram gromadzenia danych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 199/2008¹.
- (11) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009² określono bardziej rygorystyczne wymagania w zakresie kontroli i egzekwowania, mające zastosowanie w danych okolicznościach. Połowy gatunków głębokowodnych, które to gatunki ze względu na swoje cechy są wrażliwe na skutki połowów, powinny zatem podlegać większej kontroli. Należy również przewidzieć szczególne przypadki naruszania przepisów WPRyb, które to naruszenia powinny prowadzić do cofnięcia upoważnienia do połowów.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- (12) Decyzją Rady 81/608/EWG¹ zatwierdzono Konwencję o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, która weszła w życie w dniu 17 marca 1982 r. Konwencja ta stanowi właściwe ramy dla wielostronnej współpracy w zakresie racjonalnej ochrony zasobów ryb i zarządzania nimi w wodach międzynarodowych północno-wschodniego Atlantyku. Środki zarządzania przyjęte przez Komisję ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) obejmują szczególny system środków na rzecz ochrony wrażliwych ekosystemów morskich w obszarze podlegającym regulacji NEAFC. Jednak w celu zapewnienia ciągłości obecnego sposobu prowadzenia działalności przez unijne statki rybackie w wodach NEAFC, w przypadku głębinowej działalności połowowej w obszarze podlegającym regulacji NEAFC nadal zastosowanie powinny mieć obecnie obowiązujące przepisy ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 2347/2002 dotyczące dalekomorskiego zezwolenia połowowego, wyznaczonych portów oraz przekazywania informacji przez państwa członkowskie. Ponadto w celu dalszego poszerzania wiedzy naukowej na temat tych stad i w związku z tym, że mające zastosowanie środki NEAFC nie obejmują kwestii obecności obserwatorów, taki sam zakres obecności obserwatorów należy zastosować w przypadku wszystkich obszarów Morza Północnego i CECAF, na których prowadzone są połowy gatunków głębokowodnych.

¹ Decyzja Rady 81/608/EWG z dnia 13 lipca 1981 r. dotycząca zawarcia Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku (Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 21).

- (13) Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany zamieszczonego w załączniku III wykazu indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego w celu dostosowania tego wykazu do najnowszych opinii naukowych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (14) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do określenia istniejących obszarów połowowych oraz ustanowienia i dostosowania wykazu obszarów, na których występują lub mogą występować wrażliwe ekosystemy morskie, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011².

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (15) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zatwierdzania głębinowych zwiadów rybackich oraz w odniesieniu do dostosowywania określonego istniejącego obszaru połowów głębinowych w celu objęcia nim miejsc działalności połowowej prowadzonej na mocy upoważnienia do połowów wydane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane bez stosowania rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
- (16) Należy zatem ustanowić nowe przepisy regulujące połowy stad głębokowodnych w wodach Unii północno-wschodniego Atlantyku i wodach międzynarodowych w obszarze podlegającym kompetencji CECAF,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cele

Niniejsze rozporządzenie przyczynia się do osiągnięcia celów wskazanych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do gatunków i siedlisk głębokowodnych. Ponadto jego celem jest:

- a) poszerzenie wiedzy naukowej dotyczącej gatunków głębokowodnych i ich siedlisk;
- b) zapobieganie istotnemu niekorzystnemu wpływowi na wrażliwe ekosystemy morskie występującemu w ramach połowów głębinowych i zapewnienie długoterminowej ochrony stad ryb głębokowodnych;
- c) zapewnienie, by środki Unii służące zrównoważonemu zarządzaniu stadami ryb głębokowodnych były zgodne z rezolucjami przyjętymi przez Zgromadzenie Ogólne ONZ, a zwłaszcza rezolucjami 61/105 i 64/72.

Artykuł 2

Zakres stosowania

- 1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do działalności połowowej lub planowanej działalności połowowej na następujących wodach:
 - a) działalność połowowa unijnych statków rybackich i statków rybackich państw trzecich na będących wodami Unii wodach Morza Północnego, wodach północno-zachodnich i wodach południowo-zachodnich oraz na wodach Unii w obszarze ICES IIa;
 - b) działalność połowowa unijnych statków rybackich na wodach międzynarodowych w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.

2. Przepis ust. 1 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla art. 16 ust. 5

Artykuł 3

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do gatunków występujących w wodach głębinowych i charakteryzujących się kombinacją następujących cech biologicznych: dojrzewanie w stosunkowo późnym wieku, powolny wzrost, długie średnie trwanie życia, niskie wskaźniki śmiertelności naturalnej, nieciągła rekrutacja z dobrych klas wiekowych oraz tarło mające miejsce nie każdego roku (zwanym dalej „gatunkami głębokowodnymi”).
2. Do celów niniejszego rozporządzenia gatunki głębokowodne, a spośród nich gatunki najbardziej wrażliwe, wskazano w załączniku I.

Artykuł 4

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 734/2008¹.
2. Ponadto stosuje się następujące definicje:
 - a) „obszary ICES” oznaczają obszary zdefiniowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009²;

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 734/2008 z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie ochrony wrażliwych ekosystemów morskich na pełnym morzu przed niekorzystnym wpływem przydennych narzędzi połowowych (Dz.U. L 201 z 30.7.2008, s. 8).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

- b) „obszary CECAF” oznaczają obszary zdefiniowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009¹;
- c) „obszar podlegający regulacji NEAFC” oznacza wody objęte Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, które leżą poza wodami podlegającymi jurysdykcji w zakresie rybołówstwa umawiających się stron tej konwencji;
- d) „gatunek najbardziej wrażliwy” oznacza gatunek głębokowodny wskazany w trzeciej kolumnie „Najbardziej wrażliwy (x)” tabeli w załączniku I;
- e) „metier” oznacza działalność połowową ukierunkowaną na określone gatunki i prowadzoną przy użyciu określonych narzędzi na określonym obszarze;
- f) „metier połowów głębinowych” oznacza metier ukierunkowany na gatunki głębokowodne zgodnie z wyznacznikami określonymi w art. 5 ust. 2;
- g) „centrum monitorowania rybołówstwa” oznacza centrum operacyjne utworzone przez państwo członkowskie bandery i wyposażone w sprzęt komputerowy i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne odbieranie danych, ich przetwarzanie i elektroniczne przesyłanie;
- h) „napotkanie” oznacza połowy takich ilości gatunków będących indykatorami wrażliwego ekosystemu morskiego, które przekraczają poziomy progowe określone w załączniku IV;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

- i) „niezamierzone połowy” oznaczają przypadkowe połowy organizmów morskich, które zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 muszą zostać wyładowane i odliczone od kwot z uwagi na fakt, że rozmiary tych organizmów są mniejsze niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, albo dlatego, że zostały one złowione z przekroczeniem limitów przewidzianych przepisami dotyczącymi składu połowów i przyłowów;
- j) „indykatory wrażliwego ekosystemu morskiego” oznaczają indykatory ujęte w załączniku III;
- k) „istniejące obszary połowów głębinowych” oznaczają część obszaru, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), na której w przeszłości miała miejsce głębinowa działalność połowowa i która została określona zgodnie z art. 7.

Artykuł 5

Upoważnienia do połowów

1. Prowadzenie działalności połowowej ukierunkowanej na gatunki głębokowodne wymaga posiadania upoważnienia do połowów (zwanego dalej „upoważnieniem do połowów ukierunkowanych”). W upoważnieniu do połowów ukierunkowanych wskazuje się gatunki głębokowodne, których połowy dany statek może prowadzić w sposób ukierunkowany.
2. Do celów ust. 1 statek rybacki prowadzący działalność połowową uznaje się za prowadzący połowy ukierunkowane na gatunki głębokowodne jeżeli przekazywane przez niego informacje (ujęte w dzienniku połowowym, deklaracjach wyładunkowych, dokumentach sprzedaży lub podobnym dokumencie) o połowach w danym roku kalendarzowym wskazują, że połowy te zawierają co najmniej 8 % gatunków głębokowodnych na jakikolwiek rejs połowowy.

Warunek ten nie ma jednak zastosowania do statków rybackich, w przypadku których całkowite zarejestrowane ilości gatunków głębokowodnych w danym roku kalendarzowym są mniejsze niż 10 ton. Niniejszy akapit pozostaje bez uszczerbku dla ust. 6.

3. Działalność połowowa statków rybackich, które nie prowadząc ukierunkowanych połowów gatunków głębokowodnych, uzyskują połowy gatunków głębokowodnych w postaci przyłowu, wymaga posiadania upoważnienia do połowów (zwanego dalej „upoważnieniem do połowów uzyskiwanych w postaci przyłowu”). W upoważnieniu do połowów uzyskiwanych w postaci przyłowu wskazuje się gatunki głębokowodne, które dany statek może napotkać i uzyskać w postaci przyłowu, prowadząc połowy ukierunkowane na inne gatunki.
4. Dwa rodzaje upoważnień do połowów, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu, muszą być łatwe do odróżnienia w elektronicznej bazie danych, o której mowa w art. 116 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
5. Statkom rybackim, które nie posiadają upoważnienia do połowów zgodnie z niniejszym artykułem, zakazuje się połowów gatunków głębokowodnych w ilościach przekraczających 100 kg w ramach każdego rejsu połowowego. Gatunków połowowych złowionych przez takie statki w ilościach przekraczających 100 kg nie zatrzymuje się na pokładzie, nie przeładowuje ani nie wyładowuje – z wyjątkiem niezamierzonych połowów gatunków głębokowodnych, do których zastosowanie ma obowiązek wyładunku określony w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i które należy wyładować i odliczyć od kwot.
6. Statek rybacki, który posiada upoważnienie do połowów uzyskiwanych w postaci przyłowu i ma dostęp do kwoty przyłowów gatunków głębokowodnych przekraczającej o nie więcej niż 15 % próg 10 ton określony w ust. 2 niniejszego artykułu, nie jest uznawany za prowadzący połowy ukierunkowane na gatunki głębokowodne. Statek taki wyładowuje takie połowy i odlicza je od kwoty. Niezamierzone połowy gatunków głębokowodnych, do których zastosowanie ma obowiązek wyładunku określony w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, są wyładowywane i odliczane od kwot.

7. Niniejsze rozporządzenie stosuje się odpowiednio do wydawania upoważnień do połowów statkom rybackim państw trzecich zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1006/2008¹.

Artykuł 6

Zarządzanie zdolnościami

1. Łączna zdolność połowowa, mierzona w pojemności brutto i w kilowatach, wszystkich unijnych statków rybackich, którym dane państwo członkowskie wydało upoważnienie do połowów ukierunkowanych, nie może przekraczać w żadnym momencie łącznej zdolności połowowej tych statków tego państwa członkowskiego w latach 2009–2011, przy czym uwzględnia się rok wykazujący najwyższą wartość, które:
 - a) złowiły 10 lub więcej ton gatunków głębokowodnych w ciągu któregośkolwiek z trzech lat kalendarzowych w okresie pomiędzy 2009 i 2011 rokiem, przy czym uwzględnia się rok wykazujący najwyższą wartość; oraz
 - b) są zarejestrowane w regionie najbardziej oddalonym tego państwa członkowskiego, w rozumieniu art. 349 TFUE, i jeżeli połowy gatunków głębokowodnych każdego z takich statków w ciągu któregośkolwiek z trzech lat kalendarzowych w okresie pomiędzy 2009 i 2011 rokiem stanowiły co najmniej 10 % ich całkowitych rocznych połowów, przy czym uwzględnia się rok wykazujący najwyższą wartość.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a), jeżeli danemu państwu członkowskiemu przyznano uprawnienia do połowów gatunków wymienionych w załączniku I przed dniem ... [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], ale jego statki nie złowiły co najmniej 10 ton gatunków głębokowodnych w żadnym roku referencyjnym, łączna zdolność połowowa takiego państwa członkowskiego nie może przekraczać w żadnym momencie łącznej zdolności połowowej jego statków w ciągu któregośkolwiek z trzech ostatnich lat, w których co najmniej jeden jego statek złowił 10 lub więcej ton gatunków głębokowodnych, przy czym uwzględnia się rok wykazujący najwyższą wartość.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

Artykuł 7

Istniejące obszary połowów głębinowych

1. Do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie, których statkom przyznano dalekomorskie zezwolenie połowowe zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2347/2002, w zakresie w jakim dotyczy ono działalności połowowej statków połowiących więcej niż 10 ton w każdym roku kalendarzowym, informują Komisję, wykorzystując zapisy VMS lub, jeżeli zapisy VMS nie są dostępne, wykorzystując inne stosowne i wiarygodne informacje, o umiejscowieniu głębinowej działalności połowowej takich statków w referencyjnych latach kalendarzowych w okresie 2009–2011.
2. Na podstawie informacji przedstawionych na mocy ust. 1 oraz na podstawie najlepszych dostępnych informacji naukowych i technicznych Komisja, nie później niż do dnia ... [jeden rok po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], określi, w drodze aktów wykonawczych, istniejące obszary połowów głębinowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.

Artykuł 8

Wymogi ogólne dotyczące wniosków o wydanie upoważnień do połowów

1. Każdy wniosek o wydanie upoważnienia do połowów zawiera szczegółowy opis obszaru, na którym dany statek rybacki zamierza prowadzić działalność połowową, rodzaj narzędzi, zakres głębokości, na której ma być prowadzona działalność, planowaną częstotliwość i czas trwania działalności połowowej oraz nazwy odnośnych gatunków głębokowodnych.

2. Upoważnienie do połowów ukierunkowanych wydaje się wyłącznie do celów prowadzenia działalności połowowej na istniejących obszarach połowów głębinowych.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu i do czasu określenia istniejących obszarów połowów głębinowych zgodnie z art. 7, upoważnienia do połowów ukierunkowanych można wydawać pod warunkiem, że statek rybacki przedstawił dowody, iż prowadził działalność połowową w zakresie metier połowów głębinowych przez co najmniej trzy lata przed złożeniem wniosku o wydanie upoważnienia do połowów. Takie upoważnienie do połowów można wydać wyłącznie w odniesieniu do miejsc, w których prowadzono uprzednio taką działalność połowową.
4. Nie wydaje się upoważnień do połowów w celu prowadzenia połowów przy użyciu włoków dennych na głębokości większej niż 800 metrów.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 państwo członkowskie może złożyć wniosek o prowadzenie zwiadów rybackich w miejscach położonych poza istniejącymi obszarami połowów głębinowych. Do takiego wniosku załącza się ocenę oddziaływania sporządzoną zgodnie z normami określonymi w międzynarodowych wytycznych FAO z 2008 r. dotyczących zarządzania połowami głębinowymi na morzu pełnym. Składając taki wniosek, państwo członkowskie wskazuje szacowany czas trwania zwiadu rybackiego oraz szacowaną liczbę statków uczestniczących w zwiadzie oraz ich zdolność. Proponuje ono środki ograniczające mające zapobiegać napotkaniu wrażliwych ekosystemów morskich lub mające skutecznie je chronić.

6. Komisja, po przeprowadzeniu oceny informacji przedstawionych przez państwa członkowskie i na podstawie opinii naukowego organu doradczego, może w drodze aktów wykonawczych wydać zgodę na przeprowadzenie wnioskowanego zwiadu rybackiego. Wydając taką zgodę, Komisja może określić w szczególności:
- a) obszar zwiadu rybackiego;
 - b) liczbę statków i maksymalną zdolność;
 - c) czas trwania zwiadu – nieprzekraczający jednego roku, z możliwością jednokrotnego przedłużenia;
 - d) maksymalny odsetek całkowitego dopuszczalnego połowu gatunków głębokowodnych, który można pozyskać podczas zwiadu rybackiego; oraz
 - e) środki ograniczające, które należy zastosować w celu ochrony wrażliwych ekosystemów morskich.
7. Aby zapewnić gromadzenie reprezentatywnych danych, które będą adekwatne dla oceny stad ryb głębokowodnych i zarządzania nimi oraz sytuacji napotkania wrażliwych ekosystemów morskich, w przypadku wszelkich upoważnień do połowów wydanych zgodnie z ust. 6 na danym statku w ciągu pierwszych 12 miesięcy obowiązywania upoważnienia do połowów wymagana jest obecność obserwatorów naukowych lub urządzeń zdalnego monitorowania elektronicznego.
8. W oparciu o wniosek i informacje przedstawione przez dane państwo członkowskie Komisja może dostosować, w drodze aktów wykonawczych, określony istniejący obszar połowów głębinyowych w celu objęcia nim miejsc działalności połowowej prowadzonej na mocy upoważnienia do połowów wydanego zgodnie z ust. 5 i 6 niniejszego artykułu.

Artykuł 9

Wymogi szczegółowe dotyczące ochrony wrażliwych ekosystemów morskich

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do operacji połowowych prowadzonych przy użyciu narzędzi przydennych na głębokości większej niż 400 metrów.
2. Jeżeli w trakcie danej operacji połowowej złowiono takie ilości indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego zdefiniowanych w załączniku III, które przekraczają poziomy progowe zdefiniowane w załączniku IV, uznaje się, że doszło do napotkania wrażliwego ekosystemu morskiego. Statek rybacki natychmiast zaprzestaje połowów w danym obszarze. Statek rybacki wznowia operację dopiero po dotarciu do alternatywnego obszaru znajdującego się w odległości co najmniej pięciu mil morskich od obszaru, w którym doszło do napotkania wrażliwego ekosystemu morskiego.
3. Statek rybacki natychmiast zgłasza każdy przypadek napotkania wrażliwych ekosystemów morskich właściwym organom krajowym, które niezwłocznie powiadamiają o tym fakcie Komisję.
4. Państwa członkowskie wykorzystują najlepsze dostępne informacje naukowe i techniczne, w tym informacje biogeograficzne i informacje, o których mowa w ust. 3, w celu określenia miejsca występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich. Ponadto Komisja zwraca się do właściwego naukowego organu doradczego o przeprowadzenie rocznej oceny obszarów występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich.

Ocena ta jest sporządzana zgodnie z międzynarodowymi wytycznymi FAO z 2008 r. dotyczącymi zarządzania połowami głębinowymi na morzu pełnym, z zastosowaniem podejścia ostrożnościowego do zarządzania rybołówstwem, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, i jest podawana do wiadomości publicznej.

5. W przypadku zidentyfikowania – na podstawie procedury, o której mowa w ust. 4 – obszarów występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich, państwa członkowskie i właściwy naukowy organ doradczy powiadamiają o tym Komisję w odpowiednim terminie.
6. Do dnia ... [jeden rok po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], przy wykorzystaniu najlepszych dostępnych informacji naukowych i technicznych oraz w oparciu o oceny i identyfikacje przeprowadzone przez państwa członkowskie i naukowy organ doradczy, Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia wykazu obszarów występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich. Komisja dokonuje corocznego przeglądu wykazu na podstawie opinii przedstawionych przez Komitet Naukowo -Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa i w stosownych przypadkach zmienia wykaz w drodze aktów wykonawczych. Komisja może usunąć obszar z wykazu, o ile stwierdzi, na podstawie oceny oddziaływania i po konsultacji z właściwym naukowym organem doradczym, że istnieją wystarczające dowody wykazujące, że w danym obszarze nie występują wrażliwe ekosystemy morskie, lub że przyjęto właściwe środki ochrony i zarządzania zapewniające zapobieżenie istotnemu niekorzystnemu wpływowi na wrażliwe ekosystemy morskie na tym obszarze. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.
7. Komisja może na podstawie najlepszych dostępnych informacji naukowych dokonywać przeglądu indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego oraz jest uprawniona do zmiany wykazu zamieszczonego w załączniku III w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 17.
8. Wymagana jest nowa ocena oddziaływania, jeżeli występują znaczące zmiany w technikach prowadzenia połowów przy użyciu narzędzi przydennych lub w przypadku pojawienia się nowych informacji naukowych wskazujących na występowanie wrażliwych ekosystemów morskich na danym obszarze.

9. Połowy za pomocą narzędzi przydennych są zakazane na wszystkich obszarach umieszczonych w wykazie zgodnie z ust. 6.

Artykuł 10

Stosowanie szczegółowych przepisów o kontroli

Połowy i działalność połowowa objęte niniejszym rozporządzeniem podlegają również przepisom zawartym w art. 7, 17, 42, 43 oraz 45, art. 84 ust. 1 lit. a), art. 95 ust. 3, art. 104 ust. 1, art. 105 ust. 3 lit. c), art. 107 ust. 1, art. 108 ust. 1 i art. 115 lit. c) oraz w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.

Artykuł 11

Wyznaczone porty

1. Państwa członkowskie wyznaczają porty, w których odbywa się wyładunek lub przeładunek gatunków głębokowodnych lub ich mieszanki w ilości przekraczającej 100 kg. Do dnia ... [60 dni po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz tych wyznaczonych portów.
2. Nie można dokonywać wyładunków żadnej mieszanki gatunków głębokowodnych w ilości przekraczającej 100 kg w miejscach innych niż porty wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1.

Artykuł 12
Zgłoszenie z wyprzedzeniem

Na zasadzie odstępstwa od art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 kapitanowie wszystkich unijnych statków rybackich zamierzający wyładować co najmniej 100 kg gatunków głębokowodnych – niezależnie od długości statku rybackiego – zgłaszają ten zamiar właściwemu organowi swojego państwa bandery co najmniej cztery godziny przed szacowanym terminem przybycia do portu. Kapitan lub inna osoba odpowiadająca za działanie statku o długości równej lub mniejszej niż 12 metrów powiadamia właściwe organy na co najmniej jedną godzinę przed szacowanym terminem przybycia do portu.

Artykuł 13
Wpisy w dzienniku połowowym na wodach głębokich

1. W przypadku gdy zastosowanie ma obowiązek prowadzenia dziennika połowowego, kapitanowie unijnych statków rybackich posiadających upoważnienie do połowów, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub 3, uczestnicząc w metier połowów głębinowych lub podczas połowów na głębokości większej niż 400 metrów:
 - a) w papierowym dzienniku połowowym wprowadzają nowy wiersz po każdym zaciągu; lub
 - b) jeżeli podlegają elektronicznemu systemowi rejestracji i raportowania – rejestrują dane osobno po każdym zaciągu.
2. Kapitanowie unijnych statków rybackich rejestrują również w dzienniku połowowym statku ilości gatunków głębokowodnych wymienionych w załączniku I, które zostały złowione, zatrzymane na pokładzie, przeładowane lub wyładowane zgodnie z art. 5 ust. 5, oraz ilości indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego wymienionych w załączniku III powyżej poziomów progowych określonych w załączniku IV, w tym skład gatunkowy i masę, i zgłaszają te ilości właściwym organom.

Artykuł 14

Cofnięcie upoważnienia do połowów

1. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 4 i art. 92 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz zgodnie z art. 90 ust. 1 tego rozporządzenia upoważnienia do połowów, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, cofa się na co najmniej dwa miesiące w następujących przypadkach:
 - a) nieprzestrzeganie warunków określonych w upoważnieniu do połowów w odniesieniu do ograniczeń stosowania narzędzi, dozwolonych obszarów operacji lub limitów połowowych odnoszących się do gatunków, które można poławiać w sposób ukierunkowany; lub
 - b) nieprzyjęcie na statek obserwatora naukowego lub niedopuszczenie do pobrania prób z połowów do celów naukowych zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Zasady dotyczące gromadzenia danych i sprawozdawczości

1. Bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów niniejszego rozporządzenia stosuje się rozporządzenie (WE) nr 199/2008.
2. Gromadząc dane dotyczące metier połowów głębinowych zgodnie z zasadami ogólnymi dotyczącymi gromadzenia danych i poziomami dokładności określonymi w stosownym wieloletnim unijnym programie gromadzenia danych biologicznych, technicznych, ekologicznych i społeczno-gospodarczych i zarządzania tymi danymi, państwa członkowskie spełniają szczegółowe wymogi w zakresie gromadzenia danych i sprawozdawczości określone w załączniku II w odniesieniu do metier połowów głębinowych.

3. Państwa członkowskie ujmują we wszystkich upoważnieniach do połowów wydawanych zgodnie z art. 5 warunki niezbędne do tego, by zapewnić udział odnośnego statku – we współpracy z odpowiednią instytucją naukową – we wszelkich programach gromadzenia danych, których zakres obejmowałby działalność połowową, której dotyczą wydawane upoważnienia.
4. Kapitan statku lub inna osoba odpowiadająca za działanie statku jest zobowiązana przyjąć na pokład obserwatora naukowego, którego państwo członkowskie oddelegowało na ten statek, chyba że nie jest to możliwe ze względów bezpieczeństwa. Kapitan umożliwia obserwatorowi naukowemu wykonywanie jego zadań.
5. Na żądanie Komisji państwo członkowskie składa roczne sprawozdania zawierające zagregowane dane dotyczące liczby pływających pod jego banderą statków prowadzących połowy głębinowe, obszarów ich połowów, rodzajów narzędzi, rozmiarów, liczby wydanych upoważnień do połowów w podziale na typ upoważnienia, ich portów pochodzenia, całkowitych uprawnień do połowów głębinowych dostępnych dla jego statków oraz zagregowanego odsetka wykorzystania tych uprawnień do połowów. Sprawozdania te podawane są do wiadomości publicznej.

Artykuł 16
Obecność obserwatorów

1. Państwa członkowskie ustanawiają program obecności obserwatorów, aby zapewnić gromadzenie na czas odpowiednich i rzetelnych danych o połowach i przyłowach gatunków głębokowodnych oraz przypadkach napotkania wrażliwych ekosystemów morskich, a także innych odpowiednich informacji do celów skutecznego wykonywania niniejszego rozporządzenia. W przypadku statków używających włoków dennych lub sieci skrzelowych dennych, które posiadają upoważnienie do ukierunkowanych połowów gatunków głębokowodnych – z wyjątkiem statków, które nie są w stanie przyjąć obserwatora ze względów bezpieczeństwa – zakres obecności obserwatorów wynosi co najmniej 20 %. W przypadku wszelkich innych statków posiadających upoważnienie do połowów gatunków głębokowodnych – z wyjątkiem statków, które nie są w stanie przyjąć obserwatora ze względów bezpieczeństwa – zakres obecności obserwatorów wynosi co najmniej 10 %.
2. Jeżeli państwo członkowskie zwróciło się do danego podmiotu gospodarczego o przyjęcie obserwatora na pokład jego statku, nieobecność obserwatora z przyczyn niezależnych od podmiotu gospodarczego nie uniemożliwia temu statkowi opuszczenia portu.
3. Do dnia 1 stycznia 2018 r. Komisja zwraca się o przygotowanie opinii naukowej – w oparciu o dane zgromadzone na mocy niniejszego rozporządzenia – na temat tego, czy obecność obserwatorów w zakresie określonym w ust. 1 niniejszego artykułu jest wystarczająca do osiągnięcia celów określonych w art. 1, w szczególności z myślą o zapobieganiu istotnemu niekorzystnemu wpływowi na wrażliwe ekosystemy morskie w ramach połowów głębinowych, oraz czy należy ten zakres skorygować na podstawie zaktualizowanej metody pobierania prób. Komisja niezwłocznie powiadamia o wynikach zasięgniętego doradztwa naukowego Parlament Europejski i Radę.

4. Jeżeli na podstawie opinii naukowej, o której mowa w ust. 3, Komisja uzna, że wyrażony w procentach zakres obecności obserwatorów określony w ust. 1 powinien zostać skorygowany, Komisja może w trybie pilnym przedłożyć wniosek dotyczący zmiany tych wartości procentowych.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 2, art. 16 stosuje się odpowiednio do połowów gatunków głębokowodnych przez statki używające włoków dennych lub sieci skrzelowych dennych w obszarze podlegającym regulacji NEAFC.

Artykuł 17

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 9 ust. 6, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ..[data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 9 ust. 6, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9 ust. 6 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. rybołówstwa i akwakultury. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 19

Ocena

1. Do dnia ... [cztery lata po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja – na podstawie sprawozdań państw członkowskich i opinii naukowych, o które zwraca się w tym celu – ocenia oddziaływanie środków określonych w niniejszym rozporządzeniu i ustala, w jakim stopniu zrealizowano cele, o których mowa w art. 1 lit. a) i b).
2. Ocena obejmuje tendencje w zakresie następujących kwestii:
 - a) stosowanie wszystkich rodzajów narzędzi połowowych w przypadku połowów ukierunkowanych na gatunki głębokowodne, ze szczególnym uwzględnieniem oddziaływania na gatunki najbardziej wrażliwe i wrażliwe ekosystemy morskie;
 - b) statki, które zaczęły stosować narzędzia połowowe o ograniczonym oddziaływaniu na dno morskie, oraz postępy w zakresie zapobiegania niezamierzonym połowom, ich minimalizowania i, w miarę możliwości, ich eliminowania;
 - c) zakres działania statków uczestniczących w każdym metier połowów głębinowych;
 - d) kompletność i wiarygodność danych, które państwa członkowskie przesyłają do organów naukowych w celu oceny stada lub do Komisji w odpowiedzi na żądanie przesłania danych szczegółowych;
 - e) stada głębokowodne, w przypadku których poprawiono opinie naukowe;

- f) skuteczność środków wspomagających w eliminowaniu odrzutów i ograniczaniu połowów gatunków najbardziej wrażliwych;
- g) jakość ocen oddziaływania przeprowadzonych zgodnie z art. 8;
- h) liczba statków i portów w Unii, na które wykonanie niniejszego rozporządzenia ma bezpośredni wpływ;
- i) skuteczność środków przyjętych w celu zapewnienia długoterminowej stabilności stad ryb głębokowodnych oraz zapobiegania przyłowom ryb z gatunków niedocelowych, zwłaszcza przyłowom ryb z gatunków najbardziej wrażliwych;
- j) zakres skutecznej ochrony wrażliwych ekosystemów morskich uzyskany dzięki ograniczeniu dozwolonej działalności połowowej do istniejących obszarów połowów głębinowych, zasadzie oddalenia się lub innym środkiem;
- k) stosowanie ograniczenia głębokości do 800 metrów.

3. W oparciu o ocenę, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja może w odpowiednim przypadku przygotować wnioski w sprawie zmian niniejszego rozporządzenia. W szczególności jeśli w ocenie tej stwierdzono, że prowadzenie połowów przy użyciu narzędzi przydennych nie pozwala zrealizować celów określonych w art. 1, Komisja może przedłożyć wniosek w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia, celem zapewnienia, by upoważnienia do połowów ukierunkowanych dla statków używających włoków dennych lub sieci skrzelowych dennych wygasły lub były unieważniane i by wprowadzono wszelkie niezbędne środki dotyczące narzędzi przydennych, w tym takłowców, zapewniające ochronę gatunków najbardziej wrażliwych i wrażliwych ekosystemów morskich.

Artykuł 20

Uchylenia i przepisy przejściowe

1. Rozporządzenie (WE) nr 2347/2002 traci moc.
2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, do unijnych statków rybackich prowadzących działalność połowową w obszarze podlegającym regulacji NEAFC nadal stosuje się art. 3, 7 i 9 rozporządzenia (WE) nr 2347/2002.
4. Specjalne zezwolenia połowowe wydane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2347/2002 zachowują ważność maksymalnie przez okres jednego roku od dnia...[dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Artykuł 21
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Gatunki głębokowodne

Nazwa systematyczna	Nazwa zwyczajowa	Najbardziej wrażliwy (x)
<i>Centrophorus spp.</i>	<i>Koleń szerokoustny</i>	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Koleń czarny	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Koleń iberyjski	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Koleń długonosy	x
<i>Dalatias licha</i>	Liksa	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Kolczak wielki	x
<i>Apristuris spp.</i>	Rekin	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Rekin chlamida	
<i>Deania calcea</i>	Koleń kolcobrody	
<i>Galeus melastomus</i>	Piłogon	
<i>Galeus murinus</i>	Piłogon mysi	
<i>Hexanchus griseus</i>	Sześciopar szary	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Kolczak czarny	

Nazwa systematyczna	Nazwa zwyczajowa	Najbardziej wrażliwy (x)
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Kolcoskór	
<i>Scymnodon ringens</i>	Koleń nożozębny	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Rekin polarny	
<i>Alepocephalidae</i>	Przedkolcopłetwe	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Talizman	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Alepocefal	
<i>Aphanopus carbo</i>	Pałasz czarny	
<i>Argentina silus</i>	Argentyna wielka	
<i>Beryx spp.</i>	Beryksy	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Krab głębokowodny <i>affinis</i>	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Przeraza	
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Chimera wielkooka	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Drakon atlantycki	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Buławik czarny	
<i>Epigonus telescopus</i>	Gonustel	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Sebdak	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Gardłosz atlantycki	x

Nazwa systematyczna	Nazwa zwyczajowa	Najbardziej wrażliwy (x)
<i>Macrourus berglax</i>	Buławik siwy	
<i>Molva dypterygia</i>	Molwa niebieska	
<i>Mora moro</i>	Mora atlantycka	
<i>Antimora rostrata</i>	Antymora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Morlesz bogar	
<i>Polyprion americanus</i>	Wrakoń	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Halibut niebieski	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Gardłosz	
<i>Macrouridae</i> inne niż <i>Coryphaenoides rupestris</i> i <i>Macrourus berglax</i>	Buławikowate inne niż buławik czarny i buławik siwy	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Gempyl czarny, Barrakuda czarna	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Łuskacz	
<i>Raja fyllae</i>	Raja listnik	
<i>Raja hyperborea</i>	Raja arktyczna	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Raja czarnobrzucha	

Nazwa systematyczna	Nazwa zwyczajowa	Najbardziej wrażliwy (x)
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Skorpena kolcogłowa	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Pałasz ogoniasty	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Głownik Esmarka	
<i>Sebastes viviparus</i>	Karmazynek	

ZAŁĄCZNIK II

Szczegółowe wymogi w zakresie gromadzenia danych i sprawozdawczości,
o których mowa w art. 15 ust. 2

1. Państwa członkowskie zapewniają, by dane gromadzone dla obszaru, który obejmuje zarówno wody Unii, jak i wody międzynarodowe, były następnie dzielone tak, aby jedna ich grupa obejmowała wyłącznie wody Unii, a druga – wody międzynarodowe.
2. Jeżeli działalność w metier połowów głębinowych pokrywa się z działalnością w innym metier na tym samym obszarze, dane dotyczące tej pierwszej działalności gromadzone są w oddzieleniu od danych dotyczących tej drugiej działalności.
3. We wszystkich metier połowów głębinowych pobiera się próby z odrzutów. Strategia pobierania prób w przypadku wyładunków i odrzutów obejmuje wszystkie gatunki wymienione w załączniku I oraz gatunki należące do ekosystemu dna morskiego, takie jak korale głębokowodne, gąbki lub inne organizmy należące do tego samego ekosystemu.
4. Obserwator skierowany na pokład statku ma za zadanie określić i udokumentować masę wszystkich koralowców twardych, koralowców miękkich, gąbek lub innych organizmów należących do tego samego ekosystemu, złowionych przy użyciu narzędzi połowowych statku.

5. Jeżeli mający zastosowanie wieloletni plan gromadzenia danych wymaga gromadzenia danych dotyczących nakładu połowowego przedstawianego jako liczba godzin poławiania włokami i czas zanurzenia narzędzi biernych, państwa członkowskie gromadzą i są gotowe przedstawić – wraz z takimi danymi dotyczącymi nakładu połowowego – następujące dane dodatkowe:
- a) umiejscowienie geograficzne działalności połowowej w podziale na poszczególne zaciągi, na podstawie danych VMS przekazywanych przez statek do centrum monitorowania rybołówstwa;
 - b) głębokości połowu, na których używa się tych narzędzi, w przypadku gdy dla statku sprawozdawczość prowadzi się z wykorzystaniem elektronicznego dziennika połowowego. Kapitan statku zgłasza głębokość połowu zgodnie ze standardowym formatem sprawozdawczości.
-

ZAŁĄCZNIK III

Gatunki będące indykatorami wrażliwego ekosystemu morskiego

W poniższym wykazie wyszczególniono rodzaje siedlisk wrażliwego ekosystemu morskiego wraz z taksonami, które mogą z dużym prawdopodobieństwem występować w tych siedliskach, i które to taksony uznaje się za indykatory wrażliwego ekosystemu morskiego.

Rodzaj siedliska charakterystyczny dla wrażliwego ekosystemu morskiego	Reprezentatywne taksony
1. Zimnowodna rafa koralowa a) Rafa <i>Lophelia pertusa</i> b) Rafa <i>Solenosmilia variabilis</i>	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Ogród koralowy a) Ogród na dnie twardym (i) Ogrody koralowe na dnie twardym złożone z gorgonii i koralowców czarnych (ii) Koralowce z rzędu Scleractinia występujące w koloniach na skalistej wychodni (iii) Agregacje koralowców z rzędu Scleractinia nietworzące rafy	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isididae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i> <i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i> <i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>

b) Ogrody koralowe na dnie miękkim (i) Ogrody koralowe na dnie miękkim złożone z gorgonii i koralowców czarnych (ii) Pola koralowców kielichowych (iii) Pola koralowców kalafiorowych	<i>Chrysogorgiidae</i> <i>Caryophylliidae</i> <i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Agregacje gąbek głębokowodnych a) Agregacje innych gąbek b) Ogrody gąbek na dnie twardym c) Skupiska gąbek szklanych	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i> <i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i> <i>Rossellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

4. Pola piórówek	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halopteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. Kępy ukwiałów rurkowych	<i>Cerianthidae</i>
6. Fauna zagrzebująca się w mule i piasku	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Kępy mszywiolów	

ZAŁĄCZNIK IV

Napotkanie potencjalnego wrażliwego ekosystemu morskiego definiuje się w następujący sposób:

- a) w przypadku zaciągu włoka, a także narzędzi połowowych innych niż takle: obecność indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego w postaci żywego koralu w ilości większej niż 30 kg lub żywej gąbki w ilości większej niż 400 kg ; oraz
 - b) w przypadku wystawienia takli: obecność indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego na 10 hakach na segment składający się z 1000 haków lub na odcinek takli o długości 1200 m, przy czym uwzględnia się krótszy z nich.
-